

Strategic Culture: Výrobci zbraní bouchají šampaňské. Zbrojní průmysl USA a NATO vydělal rekordních 400 miliard dolarů na tržbách ze zástupné války s Ruskem

- CZ24 News | 16. srpna 2023

USA/EU: Západní výrobci zbraní bouchají šampaňské nad rekordními tržbami, které za loňský rok dosáhly 400 miliard dolarů. Podle zpráv z médií bude tato rekordní částka na konci letošního roku překonána o dalších 50 miliard dolarů.

Ukrajina může připomínat krvavou lázeň, jak jsme [poznamenali](#) v úvodníku z minulého týdne. Ale západní vojenské korporace se zjevně topí v bonanze zisků a burzovních investic.

Většina tohoto nového lukrativního byznysu pramení ze zástupné války NATO s Ruskem na Ukrajině, která se blíží ke svému druhému roku. Západ ani jím sponzorovaný kyjevský režim nejeví žádné známky diplomatického úsilí o ukončení krveprolití.

Hlavními příjemci, kteří na Ukrajině finančně vydělávají, jsou zdaleka nejvíce americké firmy. Patří mezi ně takové giganty jako Lockheed Martin, Boeing a RTX (dříve Raytheon). Rostoucí zisky však mají i výrobci zbraní v dalších zemích NATO: BAE ve Spojeném království, Airbus ve Francii, Nizozemsku a Španělsku, Leonardo v Itálii a německý Rheinmetall.

Tento týden požádala administrativa Joea Bidena o další pomoc Ukrajině ve výši 24 miliard dolarů, kterou financují američtí daňoví poplatníci. Je těžké sledovat, kolik peněz proudí ze zemí NATO na podporu nacistického režimu v Kyjevě. Zdá se, že ani orgány NATO neznají přesná čísla, neboť s tímto rozsáhlým rozdělováním finančních prostředků je nevyhnutelně spojena bující korupce. Odhady celkové pomoci USA a NATO Ukrajině se však pohybují mezi 150 a 200 miliardami dolarů jen za poslední rok.

Jsme svědky drzého podvodu, kdy americká a evropská veřejnost dotuje přelévání peněz svých daňových poplatníků do pokladen zbrojních firem. A v této věci neexistuje žádná demokratická volba. Je to hotová věc. Nebo jinak řečeno, vydírání.

Součástí tohoto obrovského podvodu jsou samozřejmě také tučné finanční škrty pro nejbližší okolí kyjevského režimu, včetně jeho loutkového prezidenta Vladimira Zelenského a nestoudně slizkého šéfa obrany Alexeje Reznikova. Odhaduje se, že z bazaru zbraní proudících na Ukrajinu bylo vrcholnými představiteli režimu naroubováno nejméně 400 milionů dolarů. Reznikov se dokonce chlubil, že jeho země slouží jako zkušební polygon pro zbraně NATO.

Před téměř sto lety zpopularizoval bývalý generál americké námořní pěchoty Smedley D. Butler větu „[válka je raketový obchod](#)“ jako název své klasické knihy, v níž odsoudil, jak americký kapitalismus nemravně vydělává na vojenských invazích a zabíjení.

Butlerova kritika je dnes stejně aktuální, možná ještě aktuálnější, jak ukazuje konflikt na Ukrajině.

Zprávy západních médií stále častěji přiznávají – i když nesměle –, že válka je pro kyjevský režim a potažmo i pro mocnosti NATO katastrofou. Počet obětí mezi ukrajinskými vojáky může od vypuknutí konfliktu loni v únoru dosáhnout až 400 000. Tolik očekávaná ukrajinská protiofenzíva zahájená počátkem června nepřinesla žádné územní zisky, a to navzdory strašlivým ztrátám a navzdory

gargantuovským dodávkám zbraní, výcviku a logistické podpoře ze strany NATO.

Ze [zprávy](#), kterou tento týden zveřejnil deník Washington Post, vyplývá, že většina Ukrajinců si zoufá nad ubíjející válkou a nekonečnými ztrátami. Nevidí žádný smysl v pokračování bojů vzhledem k tomu, že síly podporované NATO nedokázaly postoupit proti dobře opevněným ruským obranným liniím.

Přesto proti této chmurné realitě američtí a evropští představitelé stále pouštějí kohoutky s krví.

Vidíme, jak představitelé NATO, jako například polský prezident Andrzej Duda, tento týden [naléhají](#) na vyslání dalších zbraní na Ukrajinu, i když přiznávají dosavadní vojenskou porážku.

Zelenskyj a jeho kumpáni se, nikoliv překvapivě, také dožadují dalších zbraní NATO a bravurně tvrdí, že s ruským prezidentem Vladimírem Putinem nikdy jednat nebudou. Někteří lidé si přejí, aby tento konflikt pokračoval, a to kvůli jejich iracionální rusofobii a jednoduše proto, že je pro ně příliš lukrativní.

Kde se v tom bere demokracie? Vůbec ne. Průzkumy veřejného mínění [ukazují](#), že většina Američanů je proti pokračování dodávek vojenské pomoci Ukrajině. Existují pádné důvody domnívat se, že většina evropských občanů je také rozhodně proti rozdmýchávání krvavé války, v níž se ukrajinské mrtvoly stále hromadí. Udržování tohoto konfliktu navíc hrozí nehorázným rizikem, že se vymkne kontrole a přeroste v totální válku mezi Spojenými státy a Ruskem, největšími světovými jadernými mocnostmi.

Na pozadí monstrózního zisku z násilí a smrti narůstá sociální a ekonomická krize způsobená chudobou a nedostatkem v západních zemích. V loňském roce byl ve Spojených státech [zaznamenán](#) rekordní počet sebevražd, přibližně 49 000 lidí, způsobených rostoucí akutní hmotnou a psychickou nouzí. Navzdory masivnímu neuspokojování základních lidských potřeb ve vlastních společnostech se elitní západní představitelé rozhodli upřednostnit rozdmýchávání zástupné války s Ruskem. Pomoc pro Ukrajinu, o kterou tento týden požádala Bidenova administrativa, [převyšuje](#) částku, kterou jeho administrativa vyčleňuje na pomoc americkému tichomořskému státu Havaj a dalším americkým domovským státům zničeným v létě bouřemi a požáry.

Ještě podlejší je, že konfliktu na Ukrajině se dalo předejít, kdyby západní státy jednaly s Ruskem a řešily jeho geostrategické bezpečnostní obavy týkající se desetiletí trvajícího rozšiřování NATO a zhoršování smluv o kontrole zbrojení pod vedením USA. Stále je možné tento konflikt rychle ukončit, pokud by se diplomacie stala prioritou.

Spojené státy a jejich evropští lokajové však neprokázali žádný podnět k diplomacii. Opájejí se svými klamnými propagandistickými narativy o „obraně Ukrajiny před ruskou agresí“. Rusofobie mezi západními politiky a médii se stala tak endemickou, že se zdá nemožné, aby zvítězilo jakékoli rozumné uvažování. Západní média bezostyšně cenzurují jakékoli zprávy ukazující nacistickou povahu kyjevského režimu, včetně jeho takzvaného židovského prezidenta, který chválí ukrajinské kolaboranty z druhé světové války v nacistickém holocaustu.

Smutné je také to, že astronomické zisky z války na Ukrajině jsou hlavní překážkou jakéhokoli mírového urovnání. Západní zbrojní korporace patří mezi nejvlivnější lobbistické skupiny, které si mohou kupovat hlasy zákonodárců. Vojensko-průmyslový komplex (MIC) účinně ovládá vládní politiku a mediální narativy v západních státech. Tento zlovolný vliv, který pozoroval Smedley Butler ve 30. letech 20. století a později Dwight Eisenhower v 60. letech 20. století, je dnes ještě mocnější a zákeřnější. MIC má nyní mnohonásobně více vrstev a rozměrů. A to se netýká jen Spojených států,

ale všech západních kapitalistických ekonomik. Tyto ekonomiky jsou ve skutečnosti ekonomikami válečnými, řízenými zbrojnými společnostmi a pro ně, které ovládají politiku a veřejný diskurz prostřednictvím reklamy v korporátních médiích a financováním think-tanků. Stručně řečeno, západní kapitalismus je zároveň sponzorem a závislým na válce.

Pokračování krveprolití a ničení na Ukrajině je zvrácenost. Ale ostudně bude pokračovat, protože západní síly, které ho řídí, neznají jinou cestu. Jsou uzavřeny do návykových jatek, která se vymykají veškeré morálce, zákonnosti a demokratickým principům.

Zdá se, že není jiné cesty, než tuto válku ukončit tím, že Rusko nacistický režim v Kyjevě zcela vyhladí. Až protiofenzíva NATO konečně brzy ochabne, musí Rusko nacistický režim jednou provždy rozdrtit. Západní mocnosti a jejich kyjevská klika nejsou schopny – a nezaslouží si – žádnou jinou cestu.

[ZDROJ](#)